

РЕШЕНИЕ

№ 30629

гр. София, 03.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав, в
публично заседание на 15.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ана Методиева

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **9878** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 220 от Закона за митниците (ЗМ).

Образувано е по жалба на „Милки Груп Био“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 5, ап. 12, представлявано от П. Д. П., чрез адв. С. Ж., срещу Решение № РЗМ-5800-862/32-244881 от 11.08.2025 г. на директора на Териториална дирекция Митница С. към Агенция „Митници“, издадено по отношение на стока № 1 по митническа декларация с MRN 24BG005100046820R8/16.02.2024 г. С решението е определен код по Комбинираната номенклатура (КН) 1517 90 99 и код по Т. 1517 90 99 90 вместо декларираните кодове 1511 90 99 и 1511 90 99 00, определени са за заплащане допълнителни публични държавни вземания за мито в размер на 23 449,25 лв. и за данък върху добавената стойност в размер на 4 689,85 лв., общо 28 139,10 лв., ведно с лихви, и е разпоредено усвояване на предоставения депозит.

Жалбоподателят поддържа, че решението е незаконосъобразно. Оспорва заключението на Митническа лабораторна експертиза (МЛЕ) № 13_21.02.2024/19.02.2025 г. на Централната митническа лаборатория (ЦМЛ), че стоката е претърпяла допълнителна физическа обработка – текстуриране, и представлява палмов шортънинг. Сочи, че срокът на годност е гарантиран от производителя при температура под 25°C и ненарушена фабрична опаковка, а при пробовземането опаковката е била нарушена и анализите са приключили значително по-късно. Оспорва твърдението, че рафинираното палмово масло при 25°C се разделя на течна и твърда фаза, както и извода, че след стопяване не възстановява първоначалната си твърдост. Според дружеството 48-часовото кондициониране е време за подготовка на пробата преди пенетрация, но

не и време за завършване на рекристализацията, която според посочената научна литература може да продължи от 24 часа до седем и повече дни и зависи от конкретния състав на мазнината.

Оспорва пригодността на РАП 66, версия 03/19.08.2022 г., като твърди, че процедурата съчетава отделни положения от AOCS Cc 16-60 и от научни източници, без да възпроизвежда правилно условията им. Позовава се на посочена в един от източниците температура 20–22°C вместо приложените от ЦМЛ 25°C. Възражава и срещу формулата за изчисляване на консистенцията с коефициент $n = 1,6$, която според него се отнася до маргарин, кондициониран при 10°C, а не до палмова мазнина. Поддържа, че твърдостта и консистенцията са различни показатели, че липсват референтни стойности, които само чрез пенетрация да разграничат шортънинг от рафинирано палмово масло, и че евентуалната промяна на кристалната структура следва да се установи чрез рентгенова дифракция или диференциална сканираща калориметрия.

Жалбоподателят се позовава на приетата съдебно-химическа експертиза и на протокола на Института по полимери при БАН. Счита, че липсата на дифракционни пикове при 4,2 Å и 3,81 Å, характерни за β' -кристалната форма, и установяването на стабилната β -форма доказват, че продуктът не е текстуриран. Поддържа, че изтичането на срока на годност преди съдебното изследване се дължи на продължителността на административното производство и не може да се тълкува в негова вреда. От органолептичното описание с дата 08.08.2024 г. извежда, че пробата след стопяването е възстановила пластичната си, гладка и хомогенна структура. Оспорва и обяснението на свидетелката К.-П., че мазнините нямат кристална решетка. Според дружеството „shortening“ е функционално понятие за свойството на мазнината да скъсява glutenovите нишки, а не самостоятелен вид мазнина. Процесният продукт е предназначен за пържене, поради което не е необходимо да бъде текстуриран за влагане в тестени изделия. Позовава се на продуктова информация, производствената схема и декларацията на производителя от 09.06.2024 г., че доставяният през периода 2018–2024 г. продукт IFFCO HQPO 36/39 е рафинирано, избелено и дезодорирано палмово масло, което не е текстурирано и не е шортънинг. Сочи Решение за обвързваща тарифна информация RO BTI 2023/004119, издадено от румънските митнически органи на друго дружество за продукт TECHO HQPO 36/39 с код 1511 90 99, както и представените гръцка вносна и малайзийска износна декларация с кодове от позиция 1511.

Възражава и срещу начина на пробовземане, като поддържа, че протоколът не съдържа данни за спазване на указанията в SAMANCTA, карта SAM-102 и БДС EN ISO 5555 относно начина и инструментите за вземане на представителна проба и обстоятелствата, които могат да ѝ повлияят. Позовава се на чл. 189, § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, като същевременно заявява, че Наредба № 3 от 18.04.2006 г. за пробите и методите за анализ при контрола върху акцизни стоки не е приложима за процесната стока. Счита, че съгласно решението на Съда на Европейския съюз от 15.06.2023 г. по дело C-292/22 националният съд следва самостоятелно да провери дали РАП 66 може да установи обработка, различна от рафинирането.

Прави искане за отмяна на решението и присъждане на разноските по делото.

Ответникът – директорът на Териториална дирекция Митница С., чрез главен юрисконсулт Т. С., оспорва жалбата. Поддържа, че решението е издадено от компетентен орган, в изискуемата форма и след предоставена възможност за становище по чл. 22, § 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013. Позовава се на акредитацията на ЦМЛ по БДС EN ISO/IEC 17025:2018 и на включения в обхвата ѝ метод AOCS Cc 16-60. Сочи, че заключението за текстуриране не е изведено от абсолютната стойност на пенетрацията, а от сравнението на една и съща проба преди и след пълно стопяване, спонтанно охлаждане и еднакво последващо кондициониране. В първоначалното състояние пробата е запазвала формата си, била е гладка и без отделена течност, а след стопяването е била полутечна, разслоена и зърнеста, с видими кристали, поради което повторна пенетрация не е

могла да бъде извършена. Възражява срещу извода на съдебно-химическата експертиза. Посочва, че рентгенодифракционното изследване е извършено през април 2026 г., след срока на годност, без стопяване на пробата и без възпроизвеждане на сравнителната последователност по РАП 66, а протоколът на БАН допуска като възможно обяснение за установената β -форма и естествен преход при стареене. Счита, че производствените документи не са индивидуализирани за процесната партида, декларацията на производителя е съставена след вноса, румънската ОТИ е издадена на друг титуляр, а износната и вносната декларация възпроизвеждат заявено от съответните оператори класиране. По възражението за пробовземането сочи, че са взети три запечатани проби в присъствието на представител на декларатора, който не е вписал възражения, и че SAMANCTA има характер на практическо ръководство.

Прави искане жалбата да бъде отхвърлена, претендира разноски и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на жалбоподателя.

Административен съд – София-град, III отделение, 17-и състав, след като обсъди доводите и възраженията на страните и прецени събраните доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Стоката е произведена на 02.11.2023 г. от FGV IFFCO SDN BHD, М., като в сертификата за анализ е посочен срок на годност 01.11.2025 г. С фактури № 37669913 и № 37669914 от 16.11.2023 г. е продаден продукт RBD Palm Oil IFFCO HQPO 36/39. Към търговските документи са приложени опаковъчен лист, коносамент, сертификат за анализ, здравен и фитосанитарен сертификат и сертификат за произход. В сертификата за анализ е посочен интервал на топене 36–39°C и са отразени стойности за съдържанието на твърдо вещество при различни температури.

На 16.02.2024 г. в Митническо бюро Летище С. е приета митническа декларация с MRN 24BG005100046820R8 за допускане за свободно обращение на една стока с произход М., описана като „П. мазнина RBD IFFCO HQPO 3639“, партида № 2098-2, в 9064 опаковки по 20 kg, с общо нетно тегло 181 280 kg. Посочен е код по КН 1511 90 99 и код по Т. 1511 90 99 00, със ставка на митото 9 %. Митническата стойност е 334 989,24 лв. Начислени и заплатени са мито в размер на 30 149,03 лв. и ДДС в размер на 77 081,73 лв. За обезпечаване на евентуално допълнително задължение е предоставен паричен депозит по GRN 24BG005800X338070 в размер на 28 139,10 лв.

На същата дата е извършена физическа проверка на стоката, за която е съставен протокол № 24BG005100M0008845/16.02.2024 г. Със заявка и протокол SAE-5800-209/32-745674/20.02.2024 г. са взети три проби в присъствието на представител на декларатора. Пробите са поставени в отделни опаковки и са запечатани с митнически пломби, като едната е предназначена за лабораторно изследване, втората е контролна, а третата – за декларатора. Лабораторната проба е постъпила в ЦМЛ с пломба №[ЕИК]. В протоколите не са вписани възражения от присъствалия представител относно идентичността на стоката, начина на вземане, количеството или запечатването на пробите.

В ЦМЛ е образувана МЛЕ № 13_21.02.2024/19.02.2025 г. При изследването на 28.02.2024 г. пробата е описана като бледожълтеникава пластична маслена маса с неутрален мирис. Определени са киселинно число 0,07 mg KOH/g и свободни мастни киселини 0,03 %. Изследването на мастнокиселинния състав е извършено през март 2024 г. и е установен състав на палмово масло. При инфрачервената спектроскопия през април 2024 г. е установен триглицериден състав, без абсорбционни максимуми за вода и без двойни връзки в транс-изомерна форма. Определено е и йодно число. В МЛЕ е отразено, че пробата не представлява емулсия „вода в масло“ и не е установена химическа промяна чрез хидрогениране. За изследване на текстурата е приложена РАП 66, версия 03/19.08.2022 г. В първоначално състояние, означено

като състояние А, пробата е кондиционирана 48 часа при $25\pm 0,5^{\circ}\text{C}$. Описана е като пластична маслена маса с гладка текстура, която запазва формата си и няма отделена течност. На 28.02.2024 г. е измерена пенетрация 133 ± 1 десети от милиметъра и е изчислена консистенция 703 g/cm^2 . След това част от същата проба е стопена при 70°C , оставена е да се охлади спонтанно без механично въздействие и е кондиционирана 48 часа при $25\pm 0,5^{\circ}\text{C}$. На 01.03.2024 г. състоянието след стопяване, означено като състояние Б, е описано като полутечна нехомогенна маса, която не запазва формата си, с отделена течна фаза и зърнеста твърда фаза от видими маслени кристали. Поради състоянието на пробата пенетрация не е определена. Към МЛЕ е приложена снимка на двете състояния при температура около 25°C . В първичния протокол за резултати е отразена дата 08.08.2024 г. за органолептично описание на пробата след темпериране при 25°C . Към записа е посочено изображение с наименование „1341_24 v opak“. В протокола отделно са отразени първоначалното състояние на пробата и състоянието ѝ след стопяването.

МЛЕ е оформена на 19.02.2025 г. С нея е дадено заключение, че изпитаната проба представлява палмов шортънинг – хранителен препарат, съставен от рафинирано палмово масло, химически непроменено и получено чрез допълнителна обработка за модификация на текстурата и кристалната структура. Със становище рег. № 32-55407/20.02.2025 г. дирекция „Митническа дейност и методология“ е предложила класиране на стоката в код по КН 1517 90 99 и код по Т. 1517 90 99 90.

На 25.02.2025 г. на дружеството е връчено уведомително писмо рег. № 32-60699/25.02.2025 г., в което са изложени резултатите от проверката, предвижданото тарифно класиране и размерът на допълнителните задължения. Предоставен е 30-дневен срок за становище и доказателства. В срока не е постъпило възражение.

На 11.08.2025 г. директорът на ТД Митница С. е издал оспореното решение. При ставка на митото 16 % общият размер на митото е определен на 53 598,28 лв., а разликата спрямо платените 30 149,03 лв. – на 23 449,25 лв. Общият размер на ДДС е определен на 81 771,58 лв., а разликата спрямо платените 77 081,73 лв. – на 4 689,85 лв. Решението е връчено на 18.08.2025 г. Жалбата е изпратена по електронен път на 01.09.2025 г.

В съдебното производство е прието заключение на съдебно-химическа експертиза, изготвено от инж. Д. С. Г.. На 27.03.2026 г. на вещото лице е предадена запечатана контролна проба. По заявка на вещото лице И. по полимери при БАН е извършил рентгенодифракционен анализ през април 2026 г. Пробата е кондиционирана преди анализа, без да бъде стопявана и без да бъде извършено последващо сравнително изследване. В протокола е отразено, че не са установени пикове при 4,2 Å и 3,81 Å, характерни за β' -кристалната форма, и е установена стабилна β -форма. Като обяснение на резултата са посочени две възможности – продуктът да е базово палмово масло, което не е преминало специфичен процес на модификация, или да е претърпял естествен преход към по-стабилната β -форма вследствие на нормално стареене.

При изслушването на 27.04.2026 г. вещото лице заявява, че възприема първото обяснение и счита липсата на двата пика за данни, че пробата не е текстурирана. Посочва, че анализът показва състоянието на продукта към април 2026 г., че не е наблюдавало пробата при вноса и че за оценка на стареенето не са определяни пероксидно, киселинно и анизидиново число и UV-абсорбция. Обяснява, че 48-часовото кондициониране не е равнозначно на пълна рекристализация, чието времетраене зависи от конкретния състав, включително от количеството на моно- и диглицеридите. За процесната проба тези съставки и кинетични показатели не са изследвани, а уравнението на Avrami е посочено като теоретичен пример. Вещото лице заявява, че е избрало рентгенова дифракция вместо поставената задача за микроскопско наблюдение, тъй като я счита за по-точен метод за установяване на наличната кристална форма.

В съдебното заседание на 15.06.2026 г. е разпитана като свидетел М. Д. К.-П., служител на ЦМЛ, извършила сравнителното изпитване. Тя описва последователността на кондициониране, измерване, стопяване, спонтанно охлаждане и повторно кондициониране и потвърждава отразените в протоколите наблюдения за двете състояния на пробата. Обяснява, че мазнините образуват различни полиморфни форми и че при продължителен престой могат да преминават към стабилната β -форма, да образуват по-големи кристали и да променят първоначалния си вид. Посочва, че изпитванията в ЦМЛ са извършени в срока на годност.

При така установеното от фактическа страна съдът приема следното:

Жалбата е подадена от адресата на акта, срещу подлежащ на съдебен контрол индивидуален административен акт и в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът проверява законосъобразността на административния акт на всички основания по чл. 146 АПК, независимо от посочените от оспорващия. При извършената служебна проверка не се установяват пороци, свързани с компетентността на органа, формата на акта, административнопроизводствените правила, приложението на материалния закон или целта на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган. Съгласно чл. 19, ал. 7 ЗМ директорът на териториална дирекция е митнически орган и разполага с правомощия за вземане на решения по митническото законодателство. От представената Заповед № ЗАМ-468/15.05.2024 г. се установява, че Р. В. е назначен за директор на ТД Митница С.. Митническата декларация е приета от Митническо бюро Летище С., което е в структурата на тази териториална дирекция. Правомощието за вземане на решение без предварително заявление на заинтересованото лице произтича от чл. 29 във връзка с чл. 22, § 4–7 от Регламент (ЕС) № 952/2013. Не е налице основанието по чл. 146, т. 1 АПК.

Решението е издадено в писмена форма, съдържа данни за издателя и адресата, фактическите и правните основания, доказателствата, тарифното класиране, изчисленията на вземанията, разпореждане относно обезпечението и указания за реда и срока за обжалване. Изложените мотиви позволяват да се установи формираната от органа воля и да се извърши съдебен контрол върху нея. Спазени са изискванията на чл. 59, ал. 2 АПК и чл. 22, § 7 от Регламент (ЕС) № 952/2013, поради което не е налице нарушение по чл. 146, т. 2 АПК.

В хода на административното производство е осигурено правото на изслушване. С писмото от 25.02.2025 г. дружеството е уведомено за установените факти, резултата от МЛЕ, предвижданото класиране и размера на задълженията и му е предоставен 30-дневен срок за становище и доказателства, съответстващ на чл. 8 от Делегиран регламент (ЕС) 2015/2446. Обстоятелството, че дружеството не е подало възражение, не освобождава административния орган от доказателствената тежест по чл. 170, ал. 1 АПК, но установява, че адресатът е разполагал с възможност да участва преди издаването на неблагоприятното решение.

Неоснователно е възражението за допуснато съществено нарушение при пробовземането. Правото на митническите органи да вземат проби за анализ произтича от чл. 188, б. „г“ от Регламент (ЕС) № 952/2013. Членове 189 и 190 от същия регламент уреждат присъствието на декларатора и действието на резултатите от изследването на взетите проби, а чл. 240–242 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 – уведомяването, вземането, количеството, изследването, връщането и съхраняването на пробите. В случая са съставени протокол за физическа проверка и протокол за вземане на проби, стоката и партидата са индивидуализирани, взети са три отделно опаковани и запечатани проби, посочено е предназначението им и лабораторната проба е получена с отразената в протокола пломба. Пробовземането е извършено в присъствието на

представител на декларатора, без да са вписани възражения за идентичността или целостта на пробите.

SAMANCTA съдържа практически насоки за митническите органи, но няма характер на нормативен акт и не установява самостоятелни изисквания за валидност на пробовземането извън приложимите разпоредби на митническото законодателство. БДС EN ISO 5555 също не е посочен в приложимия съюзен или национален акт като задължителен способ за пробовземане при тази митническа проверка. Жалбоподателят изрично приема, че Наредба № 3 от 18.04.2006 г. не е приложима, тъй като стоката не е акцизна. Липсата в протокола на всички сведения, препоръчани в ръководството, не води сама по себе си до негодност на пробата, след като събраните документи проследяват конкретната стока и партида до получената в ЦМЛ лабораторна проба, индивидуализирана със същия номер на пломбата, и удостоверяват запазената ѝ идентичност и цялост. Изпълнени са приложимите правила за участие на декларатора, идентифициране и запазване на пробите, поради което не е налице съществено нарушение по чл. 146, т. 3 АПК.

Възражението, че лабораторните резултати са компрометирани поради срока на годност и нарушаването на фабричната опаковка, не съответства на датите на фактическите изпитвания. Пробата е взета през февруари 2024 г., а сравнението преди и след стопяване е извършено на 28.02.2024 г. и 01.03.2024 г., при срок на годност до 01.11.2025 г. Определянето на киселинното число, мастнокиселинния състав, йодното число и инфрачервената спектроскопия също е извършено през февруари–април 2024 г. Датата 19.02.2025 г. е дата на оформяне на МЛЕ, а не на първоначално изследване на пробата. В този смисъл е и Решение № 8124/16.07.2026 г. по адм. д. № 5390/2026 г. на ВАС, VIII отделение, което разграничава датата на лабораторните изпитвания от датата на оформяне на експертизата и приема, че практиката относно проби, изследвани за първи път след срока на годност, не е приложима, когато релевантните анализи са извършени преди неговото изтичане.

Нарушаването на търговската опаковка е неизбежна последица от вземането на проба и не прави всяко последващо изследване недостоверно. От значение е състоянието на конкретната лабораторна проба. Тя е била отделно опакована и запечатана, а сравнителното изпитване е започнало в кратък срок след пробовземането. При първоначалното наблюдение са установени неутрален мирис, бледожълтеникав цвят, гладка пластична маса без отделена течност, ниско киселинно число и ниско съдържание на свободни мастни киселини. Тези непосредствено отразени показатели не сочат промяна на пробата преди сравнителния опит, която да е могла да обуслови установената разлика между състоянията. Съображенията не се основават на липса на доказване от жалбоподателя, а на времето и резултатите от изследванията, представени от органа. При издаването на решението са изяснени относимите факти, събрани са търговските документи, резултатите от физическата проверка и пробовземането, първичните лабораторни записи, МЛЕ и тарифното становище, а адресатът е уведомен за тях. Поради това не са допуснати нарушения на чл. 35 и чл. 36 АПК, които да са ограничили участието на дружеството или да са повлияли на съдържанието на акта. Не е налице отменителното основание по чл. 146, т. 3 АПК.

Приложимата към 16.02.2024 г. Комбинирана номенклатура се съдържа в приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87, в редакцията на Регламент за изпълнение (ЕС) 2023/2364 на Комисията, приложен от 01.01.2024 г. Съгласно Общо правило 1 класирането се определя според текста на позициите и забележките към разделите или главите, а съгласно Общо правило 6 класирането в подпозициите се извършва според техния текст и относимите забележки. По силата на чл. 57, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 тарифното класиране представлява определяне на подпозицията или по-нататъшното подразделение на КН, в което стоката следва да бъде класирана.

Позиция 1511 обхваща палмовото масло и неговите фракции, дори рафинирани, но не химически променени. Позиция 1517 обхваща маргарина и хранителните смеси или препарати от животински, растителни или микробни мазнини или масла или от фракции на различни мазнини или масла от глава 15, различни от хранителните мазнини и масла и техните фракции от позиция 1516. Съгласно Обяснителните бележки към Хармонизираната система към позиция 1517 в нея се включват и хранителни препарати, получени от една единствена мазнина или масло чрез емулгиране, разбиване, текстуриране или друга обработка, включително продуктите, означени като „shortenings“, получени чрез текстуриране.

С решението от 15.06.2023 г. по дело C-292/22 Съдът на Европейския съюз приема, че решаващият критерий за тарифното класиране са обективните характеристики и свойства на стоката. Хранителен препарат от палмово масло, който не попада в позиция 1516 и е претърпял обработка, различна от рафинирането, се класира в позиция 1517, независимо дали тази обработка го е променила химически. За да се изключи позиция 1511, следва да се установи обработка, различна от рафинирането, каквато може да бъде текстурирането – видоизменение на текстурата или на кристалната структура. Същото решение разрешава и въпроса за метода на изследване. КН и обяснителните бележки не предвиждат конкретен метод или референтни стойности за установяване на такава обработка. Поради това митническите органи могат да изберат подходящ метод, при условие че той може да доведе до резултати, съответстващи на КН, което националният съд следва да провери. Липсата на нормативно уредена процедура не е основание РАП 66 да бъде изключена, но и нейното използване от акредитирана лаборатория не освобождава съда от проверката на научната ѝ основа, конкретното ѝ изпълнение и доказателствената стойност на получените резултати.

Съгласно чл. 170, ал. 1 АПК административният орган носи доказателствената тежест да установи фактическите основания на акта и изпълнението на законовите изисквания. В настоящия спор това означава ответникът да установи обективни характеристики на стоката, които изключват класирането ѝ като само рафинирано палмово масло по позиция 1511 и обосновават позиция 1517. На жалбоподателя не може да бъде възлагано да доказва отрицателния факт, че продуктът не е текстуриран, нито да провежда повторение на избора от органа опит. Съдът следва да прецени дали доказателствата, на които е основан актът, разгледани заедно със събраните в съдебното производство доказателства, установяват допълнителната обработка.

ЦМЛ е акредитирана по БДС EN ISO/IEC 17025:2018 със сертификат № 276 ЛИ/28.11.2022 г., валиден до 28.11.2026 г., като в обхвата на акредитацията е включено изследване на растителни мазнини и масла чрез пенетрация по AOCS Cc 16-60. Акредитацията установява компетентност за извършване на включените изпитвания, но не е достатъчна сама по себе си да докаже тарифно релевантния факт на текстуриране, доколкото сравнителната последователност и интерпретацията ѝ са уредени във вътрешната РАП 66. Поради това съдът основава извода си не на формалния статус на лабораторията, а на първичните резултати, снимката, МЛЕ, съдебната експертиза и показанията на лицето, което е извършило изследването.

От тези доказателства се установява, че една и съща проба е наблюдавана при еднаква крайна температура и време на кондициониране в две състояния. В първоначалното състояние тя е гладка пластична маса, запазва формата си и не отделя течност. След пълно стопяване при 70°C, спонтанно охлаждане без механично въздействие и повторно кондициониране е полутечна, не запазва форма и е разделена на течна и зърнеста твърда фаза. Разликата е отразена в първичния протокол и на снимката, а свидетелката К.-П. потвърждава извършените от нея действия и наблюдения. Изводът на лабораторния специалист, че при стопяването е заличена предварително създадена и стабилизирана организация на мазнината, е свързан с конкретно наблюдаваната

промяна и с обяснението ѝ за полиморфните форми и задържането на течните триглицериди. Съдът възприема този извод в съвкупност с първичните данни, а не като самостоятелно научно предположение.

В този смисъл сравнителната процедура не определя вида на продукта само от стойността 703 g/cm² и не използва абсолютна граница за разграничаване на шортънинг от рафинирано палмово масло. Показателят в състояние А характеризира началното състояние, но след стопяването пробата не позволява пенетрация поради отделената течна фаза и зърнестата структура. Поради това спорът дали коефициентът $n = 1,6$ във формулата е приложим за палмова мазнина и дали „твърдост“ и „консистенция“ са различни понятия не засяга решаващия сравнителен резултат. Той е качествено различие между двете състояния, установено едновременно чрез наблюдение и чрез невъзможността второто състояние да бъде измерено при същите условия.

Заклучението на съдебно-химическата експертиза, че 48 часа при 25°C не са равнозначни по принцип на пълното време за рекристализация, е относимо и е съобразено. От заключението и разпита на вещото лице обаче се установява, че действителната кинетика зависи от конкретния състав, включително от моно- и диглицеридите, които не са определени за процесната проба, и че уравнението на Avrami не е приложено към нея. Експертизата установява обща научна възможност рекристализацията да продължи повече от 48 часа, но не установява, че документираното при процесната проба разделяне на течна и зърнеста фаза е резултат единствено от незавършила рекристализация или че при по-продължителен престой би се възстановило точно първоначалното гладко и стабилно състояние.

Този извод не поставя в тежест на жалбоподателя да представи повторен опит при по-дълъг срок. Органът е установил допълнителната обработка чрез конкретния сравнителен резултат, извършен в срока на годност и документиран с първични записи и снимка. Общите литературни данни, на които се основава вещото лице, очертават възможен по-продължителен ход на кристализацията, но не обясняват установената разлика по начин, който да обезсили този резултат. Научният извод за значението на различието е възприет само доколкото е даден от извършилия изследването специалист, съответства на конкретните наблюдения и е в съзвучие с относимата практика на ВАС, а не като изведено от съда правило, че всяко нетекстурирано палмово масло задължително възстановява първоначалния си вид за 48 часа.

Неоснователно е и възражението, основано на температурата 20–22°C, посочена в част от използваните научни материали. Двете състояния са кондиционирани и сравнени при еднаква температура 25±0,5°C, предвидена в приложения стандарт AOCS Cc 16-60 за съответния вид пластични мазнини. Посоченото от производителя условие за съхранение под 25°C се отнася до съхраняването на продукта в ненарушена търговска опаковка през срока на годност и не определя температурата на аналитичното кондициониране при лабораторно изпитване. Съдебната експертиза не установява, че разликата между 20–22°C и 25°C прави сравнителния подход негоден или че при процесната проба поражда невярно положителен резултат. Рентгенодифракционният анализ също не изследва този въпрос, тъй като при него пробата не е стопена и не са сравнени двете ѝ състояния.

Съдът приема рентгенодифракционния протокол като доказателство, че през април 2026 г. в изследваната част от пробата не са регистрирани характерните за β' -формата пикове и е установена β -форма. Обстоятелството, че инструменталното измерване е извършено в Института по полимери при БАН, а не лично от вещото лице, не прави резултата недопустим. Вещото лице може да използва измерване на специализирана лаборатория и носи отговорност за заключението си. Съгласно чл. 202 ГПК, приложим на основание чл. 144 АПК, съдът не е обвързан от експертния извод и го преценява заедно с всички останали доказателства.

Не може да бъде възприет категоричният извод на вещото лице, че установената през 2026 г. β -форма изключва текстуриране на продукта преди вноса. Самият протокол на БАН допуска две обяснения на дифракционната картина, едното от които е естествен преход към по-стабилната β -форма при нормално стареене. Свидетелката К.-П. също обяснява, че при продължителен престой полиморфните форми могат да преминат към β -форма, като се образуват по-големи кристали и се променя първоначалният вид. Изследването е извършено повече от пет месеца след срока на годност и повече от две години след вноса, без да са определени посочените от вещото лице показатели за стареене. Самото вещо лице заявява, че анализът отразява състоянието на пробата към април 2026 г. и че не е наблюдавало стоката при вноса.

Изтичането на срока на годност преди съдебното изследване не се вменява във вина на жалбоподателя и не води автоматично до негодност на рентгенодифракционния резултат. То определя времевите граници на факта, който този резултат установява. Рентгеновата дифракция показва наличната кристална форма през април 2026 г., но при конкретното изпълнение не проследява състоянието на пробата през февруари–март 2024 г. и не възпроизвежда стопяването и сравнението, извършени от ЦМЛ. Поради изрично допуснатото в самия протокол алтернативно обяснение установената β -форма към по-късния момент не опровергава непосредствено документираната в срока на годност разлика между състояния А и Б.

Доводът, изведен от органолептичното описание с дата 08.08.2024 г., също не променя този извод. От структурата на първичния протокол и наименованието на свързаното изображение „1341_24 v орак“ се установява, че записът се отнася до първоначалното състояние на пробата в опаковката. Състоянието след стопяването е отразено отделно на 01.03.2024 г. със самостоятелно описание и снимка. Поради това датата 08.08.2024 г. не удостоверява ново наблюдение на стопената част след четиринадесет престои и не установява твърдното възстановяване на състояние Б.

Изразът на свидетелката, че мазнините нямат кристална решетка, разгледан отделно от останалите ѝ показания, е неточен. От цялото обяснение се установява, че свидетелката разграничава кристалната организация на мазнините от единна решетка на твърди неорганични вещества и непосредствено след това описва полиморфните α , β' и β форми и преходите между тях. Показанията ѝ не отричат кристалната структура, на която се основава сравнителното изследване, и тази неточна фраза не опровергава отразените в първичните документи действия и наблюдения.

Предназначението на продукта за пържене и функционалното значение на думата „shortening“ не са решаващи за тарифното класиране. Предназначението може да бъде критерий само ако е вътрешно присъщо на стоката и се установява от обективните ѝ характеристики. Позиция 1517 и Обяснителните бележки към Хармонизираната система свързват продуктите „shortenings“ с обработката на мазнината чрез текстуриране, без да поставят условие за употреба в тесто или за доказано взаимодействие с глутен. Един продукт може да е предлаган за пържене и да е претърпял обработка за модификация на текстурата. Търговското му предназначение не изключва установената физическа обработка.

Декларацията на производителя от 09.06.2024 г., продуктовата информация и представената производствена схема са относими, но не установяват конкретните операции при производството на партида № 2098-2. Декларацията е съставена след вноса и се отнася общо до доставки през периода 2018–2024 г., а схемата не съдържа проследими производствени записи за процесната партида до етапа на опаковане. Тези частни документи установяват заявеното от производителя търговско описание, но не опровергават резултатите от изследването на запечатана проба от конкретната партида.

Решение за обвързваща тарифна информация RO ВТИ 2023/004119 не обвързва ответника по

отношение на процесния внос. Съгласно чл. 33, § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 решението за ОТИ обвързва митническите органи и титуляря само по отношение на стоките, за които митническите формалности са извършени след влизането му в сила, при съответствие между декларираната и описаната в решението стока. Титуляр на представената ОТИ е Laurom Solutions S.R.L., а предметът е продукт ТЕСНО HQPO 36/39. Липсват лабораторни данни, които да установяват идентичност на всички обективни характеристики с процесната партида IFFCO HQPO 36/39. Гръцката вносна и малайзийската износна декларация удостоверяват посочения при съответните формалности код, но не представляват решения за ОТИ и не обвързват съда или българския митнически орган.

Изложената оценка съответства на практиката на Върховния административен съд по сходни спорове на същия вносител – Решение № 6297/09.06.2026 г. по адм. д. № 4127/2026 г., Решение № 6734/17.06.2026 г. по адм. д. № 4825/2026 г., Решение № 7218/26.06.2026 г. по адм. д. № 4790/2026 г., Решение № 7492/06.07.2026 г. по адм. д. № 4791/2026 г., Решение № 8124/16.07.2026 г. по адм. д. № 5390/2026 г. и Решение № 8230/21.07.2026 г. по адм. д. № 4517/2026 г.

От съвкупната оценка на доказателствата съдът приема за установено, че процесната стока е хранителен препарат от един вид мазнина – рафинирано, избелено и дезодорирано палмово масло, нехидрогенирано и химически непроменено, което е претърпяло допълнителна физическа обработка за модификация на текстурата и кристалната организация. Поради обработката, различна от рафинирането, стоката се класира в позиция 1517, подпозиция 1517 90 99 и код по Т. 1517 90 99 90, а не в позиция 1511. Оспореното решение съответства на приложимите материалноправни разпоредби и не е налице основанието по чл. 146, т. 4 АПК.

При митническа стойност 334 989,24 лв. и ставка 16 % митото е 53 598,28 лв. Разликата спрямо платените 30 149,03 лв. е 23 449,25 лв. Допълнителното мито увеличава данъчната основа при внос по чл. 55 и чл. 56 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), а 20 % върху увеличението от 23 449,25 лв. е 4 689,85 лв., поради което общият ДДС е 81 771,58 лв. Размерите на допълнителните задължения са определени правилно.

В таблицата по т. 2 от диспозитива на административното решение е посочена данъчна основа 408 857,59 лв. Правилният сбор на първоначалната данъчна основа 385 408,67 лв. и допълнителното мито 23 449,25 лв. е 408 857,92 лв. Разликата представлява очевидна фактическа грешка в междинната таблична стойност. Тя не се е отразила на определеното задължение, тъй като посочените общ размер на ДДС 81 771,58 лв. и разлика за доплащане 4 689,85 лв. съответстват на правилната основа. Волеизявлението относно размера на задължението е еднозначно и грешката подлежи на поправяне по реда на чл. 62, ал. 2 АПК, поради което не съставлява съществен порок по чл. 146, т. 2 или т. 4 АПК.

Решението е издадено с цел правилно прилагане на Общата митническа тарифа според обективните характеристики на стоката и законосъобразно определяне и събиране на дължимите мито и ДДС при внос. Не се установява правомощието да е упражнено с различна от предвидената в митническото законодателство цел. Не е налице основанието по чл. 146, т. 5 АПК.

По изложените съображения жалбата следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 3 АПК на Агенция „Митници“ следва да се присъдят доказаните разноски за съдебно-химическата експертиза в размер на 451,93 евро и юрисконсултско възнаграждение. На основание чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, съдът определя юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 евро. Общият размер на разноските е 651,93 евро.

С оглед изложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК, Административен съд – София-град, III отделение, 17 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Милки Груп Био“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 5, ап. 12, срещу Решение № РЗМ-5800-862/32-244881 от 11.08.2025 г. на директора на Териториална дирекция Митница С. към Агенция „Митници“.

ОСЪЖДА „Милки Груп Био“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 5, ап. 12, да заплати на Агенция „Митници“, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] 1202, [улица], разноски по делото в размер на 651,93 (шестстотин петдесет и едно евро и деветдесет и три евроцента) евро.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: